

Dziennik Urzędowy L 86

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
28 marca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 277/2008 z dnia 27 marca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2008 z dnia 27 marca 2008 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 279/2008 z dnia 27 marca 2008 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym	5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 280/2008 z dnia 27 marca 2008 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007.....	7
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 281/2008 z dnia 27 marca 2008 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2007	8
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 282/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2023/2006 ⁽¹⁾	9
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 283/2008 z dnia 27 marca 2008 r. zastępujące załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 673/2005 ustanawiającego dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	19

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 284/2008 z dnia 27 marca 2008 r. rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Lingot du Nord (ChOG), Cipolla Rossa di Tropea Calabria (ChOG), Marrone di Roccadaspide (ChOG))** 21

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 285/2008 z dnia 27 marca 2008 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 23

II *Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa*

DECYZJE

Rada i Komisja

2008/270/WE, Euratom:

- ★ **Decyzja Rady i Komisji z dnia 25 lutego 2008 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony** 25

Rada

2008/271/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie zawarcia Drugiego protokołu dodatkowego do Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej** 27

Komisja

2008/272/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 6/07 (ex N 558/06) planowanej przez Polskę na rzecz Techmatrans S.A. (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5616) ⁽¹⁾** 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 277/2008

z dnia 27 marca 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 27 marca 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	JO	56,9
	MA	49,2
	TN	123,3
	TR	88,7
	ZZ	79,5
0707 00 05	JO	178,8
	MA	69,9
	MK	99,4
	TR	175,7
	ZZ	131,0
0709 90 70	MA	52,7
	TR	137,5
	ZZ	95,1
0805 10 20	EG	46,0
	IL	57,7
	MA	55,0
	TN	57,2
	TR	56,9
	ZZ	54,6
0805 50 10	IL	116,0
	TR	132,0
	ZA	133,3
	ZZ	127,1
0808 10 80	AR	94,3
	BR	85,2
	CA	103,3
	CL	80,1
	CN	91,7
	MK	39,9
	US	116,2
	UY	70,2
	ZA	66,6
	ZZ	83,1
0808 20 50	AR	77,5
	CL	87,7
	CN	53,0
	ZA	86,3
	ZZ	76,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 278/2008**z dnia 27 marca 2008 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 28 marca 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	25,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	25,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	25,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	25,85 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2811
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	28,11
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	28,11
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	28,11
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2811

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(1) Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 279/2008**z dnia 27 marca 2008 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Refundacje wywozowe mogą zostać ustalone w celu zmniejszenia luki konkurencyjnej między wywozem Wspólnoty a wywozem państw trzecich. Wywóz wspólnotowy do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do państw trzecich, przyznający produktom wspólnotowym preferencyjne traktowanie w przywozie, ma obecnie korzystną pozycję konkurencyjną. Refundacje wywozowe do tych miejsc przeznaczenia powinny być zatem zniesione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, s. 43).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 28 marca 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	28,11
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	28,11
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2811
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	28,11
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2811
1702 90 95 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2811
1702 90 95 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2811 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	28,11
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2811

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(¹) Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, s. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 280/2008**z dnia 27 marca 2008 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczące stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały do końca roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 27 marca 2008 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 27 marca 2008 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 wynosi 33,106 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, s. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 148/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 281/2008**z dnia 27 marca 2008 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1060/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 26 marca 2008 r., właściwe będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 26 marca 2008 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 wynosi 423,48 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007, s. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 148/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 282/2008

z dnia 27 marca 2008 r.

w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2023/2006

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych⁽²⁾ wspiera się odzyskiwanie i spalanie odpadów opakowaniowych w spalarniach odpadów z odzyskiem energii i recyklingiem odpadów opakowaniowych.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 ustanawia ogólne zasady eliminowania różnic między przepisami prawnymi państw członkowskich w odniesieniu do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością i w art. 5 ust. 1 określa szczególne środki prawne odnoszące się do grup materiałów i wyrobów. Rozporządzenie to ustala, że harmonizacja przepisów dotyczących materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych poddanych recyklingowi powinna być kwestią nadrzędną.
- (3) Dyrektywa Komisji 2002/72/WE z dnia 6 sierpnia 2002 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi⁽³⁾ ustanawia przepisy dotyczące materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi.

- (4) Odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych mogą zawierać pozostałości po poprzednim zastosowaniu, zanieczyszczenia wynikające z niewłaściwego wykorzystania oraz z zastosowania substancji niedozwolonych. Konieczne jest zatem ustanowienie szczególnych wymogów, aby zagwarantować, że wyroby i materiały wytwarzane z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu i przeznaczone do kontaktu z żywnością spełniają wymogi określone w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.
- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2023/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie dobrej praktyki produkcyjnej w odniesieniu do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością⁽⁴⁾ ustanawia przepisy dotyczące dobrej praktyki produkcyjnej dla grup materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, które wyszczególniono w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, oraz dla kombinacji tych materiałów i wyrobów bądź materiałów i wyrobów pochodzących z recyklingu i zastosowanych w tych materiałach i wyrobach.
- (6) Odpady z tworzyw sztucznych mogą być poddawane obróbce mechanicznej, w wyniku której powstają materiały i wyroby odzyskiwane, bądź też mogą podlegać rozkładowi do monomerów i oligomerów za pomocą depolimeryzacji chemicznej. Monomery i oligomery uzyskane metodą depolimeryzacji chemicznej należy traktować w sposób analogiczny do monomerów wytwarzanych w procesach syntezy chemicznej. Dlatego też monomery i substancje dodatkowe objęte są zezwoleniami, o których mowa w dyrektywie 2002/72/WE, a ponadto powinny spełniać wyszczególnione wymagania i kryteria czystości. W związku z tym nie podlegają one uregulowaniom niniejszego rozporządzenia.
- (7) Ścinki i skrawki powstałe przy produkcji materiałów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością, które nie zetknęły się z żywnością lub nie zostały w inny sposób zanieczyszczone oraz zostały przetopione i wykorzystane przy wytwarzaniu nowych produktów na terenie przedsiębiorstwa lub zostały sprzedane osobom trzecim w ramach systemu kontroli jakości zgodnego z zasadami dobrej praktyki produkcyjnej ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 2023/2006, będą uznane za nadające się do zastosowań przeznaczonych do kontaktu z żywnością i nie podlegają przepisom niniejszego rozporządzenia. Wszystkie inne ścinki i skrawki powstałe przy produkcji materiałów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością podlegają przepisom niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/20/WE (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 17).⁽³⁾ Dz.U. L 220 z 15.8.2002, s. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/19/WE (Dz.U. L 91 z 31.3.2007, s. 17).⁽⁴⁾ Dz.U. L 384 z 29.12.2006, s. 75.

- (8) Tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu i stosowane za barierą funkcjonalną w tworzywie sztucznym w rozumieniu dyrektywy 2002/72/WE nie są objęte procedurą uzyskiwania zezwoleń, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu. Przepisy dyrektywy 2002/72/WE dotyczące substancji stosowanych za barierą funkcjonalną w tworzywie sztucznym uznaje się za wystarczające do zagwarantowania bezpieczeństwa również dla odzyskiwanych tworzyw sztucznych stosowanych za barierą funkcjonalną.
- (9) Dyrektywa 2002/72/WE zawiera wykaz substancji dopuszczonych do stosowania w produkcji materiałów lub wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Dokonano oceny tych substancji pod względem bezpieczeństwa i określono limity migracji w celu ich bezpiecznego stosowania. Aby zapewnić ten sam poziom bezpieczeństwa w przypadku materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, do odzyskiwanych tworzyw sztucznych można dodawać jedynie monomery i substancje dodatkowe dopuszczone do stosowania i należy przestrzegać limitów migracji w materiałach z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością.
- (10) Dyrektywa 2002/72/WE wprowadza deklarację zgodności i zasady przechowywania dokumentów w celu zagwarantowania przekazywania wymaganych informacji dotyczących bezpiecznego stosowania tworzyw sztucznych między przedsiębiorstwami i do właściwych organów. Zasady ogólne mają także zastosowanie w odniesieniu do tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu. Dlatego też powinny obejmować również materiały i wyroby z odzyskiwanych tworzyw sztucznych przeznaczone do kontaktu z żywnością.
- (11) Bezpieczeństwo materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu można zapewnić jedynie dzięki odpowiedniemu połączeniu właściwości surowców, dokładności sortowania i wydajności procesów usuwania zanieczyszczeń oraz ściśle określonego zastosowania odzyskiwanych tworzyw sztucznych. Zależy to od rodzaju tworzywa sztucznego i zastosowanej metody recyklingu. Ocena wszystkich tych elementów jest możliwa jedynie w drodze oceny indywidualnej poszczególnych procesów recyklingu oraz zezwoleń indywidualnych.
- (12) Bezpieczeństwo tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu można zapewnić jedynie wtedy, gdy procesy recyklingu pozwolą uzyskać tworzywa sztuczne o powtarzalnej jakości. Kontrola tych procesów jest możliwa przy zastosowaniu skutecznego systemu zapewniania jakości. Dlatego też do obrotu powinny być wprowadzane jedynie tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu w procesach przebiegających pod kontrolą skutecznego systemu zapewniania jakości.
- (13) Dyrektywa 2002/72/WE zawiera wykaz dopuszczonych monomerów i substancji wyjściowych z wyłączeniem wszelkich innych (wykaz pozytywny) stosowanych w produkcji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Dlatego też w charakterze surowców w procesie recyklingu można wykorzystywać jedynie materiały i wyroby spełniające przepisy dyrektywy 2002/72/WE. Można to osiągnąć przez sortowanie wyrobów z tworzyw sztucznych przed recyklingiem. W przypadku niektórych materiałów, na przykład poliolefin, w związku z ich właściwościami fizykochemicznymi, aby zapewnić spełnienie wymogów art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, konieczna może się okazać 100 % skuteczność sortowania. Wydajność taką można uzyskać w obiegu zamkniętym. W przypadku innych materiałów, na przykład PET, bezpieczeństwo tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu można zapewnić przy niższej skuteczności sortowania w związku z ich wcześniejszym użyciem w kontakcie z żywnością, której można oczekiwać przy zastosowaniu metody odbierania śmieci wystawionych przed domami. Należy ustalić skuteczność sortowania niezbędną dla każdego materiału w sposób indywidualny.
- (14) Odpady z tworzyw sztucznych mogą zawierać zanieczyszczenia pozostałe po poprzednim zastosowaniu lub wynikające z przypadkowego niewłaściwego wykorzystania tworzywa sztucznego bądź pochodzące z tworzywa sztucznego niedopuszczonego do kontaktu z żywnością. Ponieważ nie jest możliwe ustalenie wszystkich potencjalnych rodzajów zanieczyszczeń, a także wskutek tego, że różne rodzaje tworzyw sztucznych charakteryzują się różną zdolnością do pochłaniania i uwalniania zanieczyszczeń, nie jest możliwe określenie dokładnej charakterystyki produktu gotowego, która obejmowałaby wszystkie rodzaje tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu. W celu kontroli bezpieczeństwa produktów gotowych konieczne jest więc połączenie charakterystyki właściwości surowców z zastosowaniem odpowiedniego procesu pozwalającego na usunięcie możliwych zanieczyszczeń.
- (15) W przypadku obróbki mechanicznej, przy której odpady z tworzyw sztucznych są mielone na małe kawałki i poddawane czyszczeniu, należy zwrócić szczególną uwagę na usuwanie zanieczyszczeń. Musi istnieć możliwość potwierdzenia, że proces recyklingu w sposób skuteczny zmniejsza potencjalne zanieczyszczenie do poziomu, który nie stanowi zagrożenia dla zdrowia człowieka. Migracja zanieczyszczeń może osiągać poziom porównywalny lub znacznie niższy od stwierdzonego w badaniach obciążeniowych danego procesu recyklingu lub w innych odpowiednich badaniach analitycznych. Powinna ona spełniać wymogi art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004. W ocenie bezpieczeństwa należy sprawdzić, czy proces recyklingu spełnia te warunki. Ewentualnie, w przypadku materiałów i wyrobów, których nie można napełniać, na przykład skrzyń i palet pozostających w obiegu zamkniętym, w którym wszystkie etapy wytwarzania, dystrybucji i zastosowania są kontrolowane, wystarczające może okazać się potwierdzenie, że nie istnieje możliwość zanieczyszczenia, jeśli artykuły te wykorzystuje się wyłącznie w kontakcie z żywnością suchą, na przykład owocami i warzywami.
- (16) Niektóre rodzaje materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych wytwarzanych z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu mogą nadawać się jedynie do kontaktu z określonymi rodzajami żywności w odpowiednich warunkach. Ocena bezpieczeństwa pozwoli określić te materiały i wyroby oraz odpowiednie warunki kontaktu z żywnością.

- (17) Różnice między krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi dotyczącymi oceny bezpieczeństwa i dopuszczania procesów recyklingu wykorzystywanych w produkcji materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością mogą utrudniać swobodny obieg tych materiałów i wyrobów, tworząc w ten sposób warunki nierównej i nieuczciwej konkurencji. Należy zatem ustanowić procedurę udzielania zezwoleń na poziomie wspólnotowym na podstawie procedury udzielania zezwoleń, o której mowa w art. 9–12 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.
- (18) Procedura udzielania zezwoleń, o której mowa w art. 9–12 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, ma na celu udzielenie zezwolenia na stosowanie nowej substancji. W niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić do tej procedury zmiany, tak by dostosować ją do udzielania zezwoleń na procesy recyklingu. Zmiany te powinny obejmować szczególne zasady proceduralne w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.
- (19) Ocenę bezpieczeństwa procesów recyklingu powinien przeprowadzać Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”). W celu powiadomienia wnioskodawców o danych, które należy przedłożyć do oceny bezpieczeństwa, Urząd powinien opublikować szczegółowe wytyczne dotyczące sporządzania i przedkładania wniosków.
- (20) Po dokonaniu oceny bezpieczeństwa procesów recyklingu należy wydać decyzję w sprawie zarządzania ryzykiem, określającą, czy na proces recyklingu powinno zostać udzielone zezwolenie. Decyzję tę należy podjąć zgodnie z procedurą regulacyjną przedstawioną w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, tak by zagwarantować ścisłą współpracę między Komisją a państwami członkowskimi.
- (21) Procesy recyklingu są ściśle zależne od przedsiębiorstwa, które je wykonuje, zwłaszcza jeżeli chodzi o stosowaną technologię i parametry procesowe. Dlatego też należy udzielić zezwolenia jedynie dla konkretnych procesów. Należy odpowiednio dostosować procedurę udzielania zezwoleń, o której mowa w art. 9–12 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.
- (22) Stosowanie procesu w różnych zakładach produkcyjnych powinno być możliwe pod warunkiem, że technologia i parametry procesowe podane we wniosku i zezwoleniu pozostaną bez zmian.
- (23) O procesach recyklingu, którym udzielono zezwolenia, należy informować opinię publiczną. W tym celu należy utworzyć rejestr wspólnotowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. m) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, uwzględniający procesy recyklingu dozwolone zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i zawierający dane dotyczące obszaru zastosowania tworzywa sztucznego otrzymywanego w procesie recyklingu, któremu udzielono zezwolenia.
- (24) Zakłady recyklingu i zakłady przetwórcze powinny podlegać inspekcjom i kontrolom prowadzonym przez państwo członkowskie. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾ także obejmuje kontrolę urzędową materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Najbardziej skuteczną metodą kontroli stosowania procesów recyklingu zgodnie z zezwoleniem oraz kontroli stosowania skutecznego systemu zapewniania jakości są audyty zakładów recyklingu przez właściwe organy. Dlatego też kontrole urzędowe przeprowadzane w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem powinny obejmować audyty, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Audyty te należy przeprowadzać w sposób możliwie najbardziej opłacalny, tak by do minimum ograniczyć obciążenia administracyjne i ekonomiczne właściwych organów oraz małych i średnich przedsiębiorstw.
- (25) W celu zapewnienia skutecznej kontroli państwa członkowskie i Komisja powinny być informowane o zakładach recyklingu lub zakładach produkcyjnych, w których stosuje się dozwolone procesy recyklingu.
- (26) Producenci powinni mieć możliwość umieszczania na opakowaniach oznaczeń informujących o zawartości w nich odzyskiwanych tworzyw sztucznych. Konsumentom nie powinni jednak być wprowadzani w błąd takimi oznaczeniami, jeśli chodzi o zawartość tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w produktach znajdujących się w opakowaniu. Zasady oznaczania odzyskiwanych tworzyw sztucznych w odniesieniu do zawartości tego rodzaju tworzyw sztucznych reguluje norma EN ISO 14021. Aby zapewnić odpowiednie informowanie konsumentów poprzez etykiety na tworzywach sztucznych pochodzących z recyklingu oznaczenia te powinny spełniać przejrzyste zasady, na przykład wymogi normy EN ISO 14021 lub podobnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 180/2008 (Dz.U. L 56 z 29.2.2008, s. 4).

- (27) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 nakłada wymóg składania deklaracji zgodności odnośnie do materiałów i wyrobów. Przetwórcą materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu powinien zadeklarować, że wykorzystuje wyłącznie tworzywa sztuczne odzyskiwane w procesie, na który udzielono zezwolenia, zaś produkt gotowy spełnia przepisy wspólnotowe i krajowe, mające do niego zastosowanie, w szczególności przepisy rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 i dyrektywy 2002/72/WE. Podmiot zajmujący się recyklingiem powinien udzielić przetwórcy informacji o tym, że tworzywo sztuczne pochodzące z recyklingu jest wytwarzane w procesie, na który udzielono zezwolenia, i określić zakres jego zastosowania. Dlatego też do materiałów i wyrobów gotowych z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu oraz tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu należy dołączać deklarację zgodności. Ogólne informacje, które powinny zostać zamieszczone w deklaracji, wyszczególniono w dyrektywie 2002/72/WE. Dlatego też niniejsze rozporządzenie powinno jedynie określać dodatkowe informacje dotyczące zawartości odzyskiwanych tworzyw sztucznych w materiałach i wyrobach z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu.
- (28) Ponieważ materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu są już w obrocie w państwach członkowskich, należy uwzględnić to, że przejście do zezwoleń wydawanych na poziomie wspólnotowym powinno być płynne i nie powinno prowadzić do zakłóceń obecnego rynku materiałów i wyrobów z odzyskiwanych tworzyw sztucznych. Wnioskodawcom należy pozostawić odpowiednio długi czas na przedstawienie Urzędowi informacji niezbędnych do oceny bezpieczeństwa tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, zastosowanych w takich produktach. W związku z tym należy ustalić termin składania przez wnioskodawców do Urzędu informacji o stosowanych obecnie procesach recyklingu („faza wstępna udzielania zezwoleń”). Wnioski o udzielenie zezwoleń na nowe procesy recyklingu także mogą być składane w fazie wstępnej udzielania zezwoleń. Urząd powinien bezzwłocznie dokonać oceny wszystkich wniosków dotyczących stosowanych obecnie oraz nowych procesów recyklingu, dla których zostały złożone wystarczające informacje w fazie początkowej udzielania zezwoleń.
- (29) Należy określić szczegółowe wymogi dotyczące systemów zapewniania jakości wykorzystywanych w procesach recyklingu. Ponieważ zapewnianie jakości jest elementem dobrej praktyki produkcyjnej, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2023/2006, w załączniku do niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić szczegółowe wymogi dotyczące systemu zapewniania jakości.
- (30) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych oraz do ich części przeznaczone

czonych do kontaktu ze środkami spożywczymi w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2002/72/WE, zawierających tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu („materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu”).

2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do następujących materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, pod warunkiem że zostały wytworzone zgodnie z dobrą praktyką produkcyjną, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2023/2006:

- a) materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, wytwarzane z monomerów i substancji wyjściowych otrzymanych w procesie chemicznej depolimeryzacji materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych;
- b) materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wyprodukowane z niewykorzystanych ścinków i/lub skrawków produkcyjnych, zgodnie z dyrektywą 2002/72/WE, poddanych recyklingowi w zakładzie produkcyjnym lub wykorzystanych w innym zakładzie;
- c) materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, w których tworzywo sztuczne pochodzące z recyklingu jest stosowane za barierą funkcjonalną w rozumieniu dyrektywy 2002/72/WE.

3. Materiały i wyroby z tworzyw sztucznych wchodzące w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia objęte są także postanowieniami dyrektywy 2002/72/WE.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 i w dyrektywie 2002/72/WE.

2. Dodatkowo stosuje się następujące definicje:

a) „proces recyklingu” oznacza proces, w którym odpady z tworzyw sztucznych są poddawane recyklingowi zgodnie z definicją recyklingu podaną w art. 3 pkt 7 dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych; do celów niniejszego rozporządzenia pojęcie to zostaje ograniczone do procesów, w których produkowane są tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu;

b) „surowiec z tworzywa sztucznego” oznacza zebrane i posegregowane, zużyte materiały i wyroby z tworzyw sztucznych wykorzystywane jako surowiec w procesie recyklingu;

- c) „obieg zamknięty” oznacza obieg produkcyjny i dystrybucyjny, w którym produkty znajdują się w systemie ponownego wykorzystania i kontrolowanej dystrybucji, przy czym odzyskiwany materiał pochodzi jedynie z podmiotów zamkniętego obiegu, więc niezamierzone wprowadzenie materiału z zewnątrz pozostaje na poziomie minimalnym uwarunkowanym możliwościami technicznymi;
- d) „badanie obciążeniowe” oznacza badanie umożliwiające wykazanie skuteczności usuwania zanieczyszczeń chemicznych z materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych w procesie recyklingu;
- e) „przetwórca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która ponosi odpowiedzialność za to, aby przedsiębiorstwo pozostające pod jej kontrolą spełniało wymagania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu;
- f) „podmiot zajmujący się recyklingiem” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która ponosi odpowiedzialność za to, aby przedsiębiorstwo pozostające pod jej kontrolą spełniało wymagania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do procesu recyklingu;
- b) surowiec z tworzywa sztucznego musi pochodzić z materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych wytworzonych zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego dotyczącymi materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością, w szczególności z dyrektywą Rady 78/142/EWG z dnia 30 stycznia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do materiałów i wyrobów zawierających monomer chlorek winylu przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi⁽¹⁾ i z dyrektywą 2002/72/WE;
- c) (i) surowiec z tworzywa sztucznego musi pochodzić z produktów znajdujących się w obiegu zamkniętym i kontrolowanym, tak by stosowane były wyłącznie materiały i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością, a zanieczyszczenie nie było możliwe; lub
- (ii) w badaniu obciążeniowym lub za pomocą innych odpowiednich dowodów o charakterze naukowym należy wykazać, że proces umożliwia zmniejszenie zawartości zanieczyszczeń w surowcu z tworzywa sztucznego do poziomu niestanowiącego zagrożenia dla zdrowia człowieka;
- d) jakość tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu musi zostać określona i podlegać kontroli zgodnie z wcześniej ustalonymi kryteriami zapewniającymi spełnianie przez gotowe materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu postanowień art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004;
- e) należy określić warunki stosowania tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu, tak by zapewnić spełnianie przez materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu postanowień art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

Artykuł 3

Wymagania dotyczące materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu

1. Materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu mogą być wprowadzane do obrotu jedynie, jeśli zawierają tworzywa sztuczne pochodzące z procesu recyklingu, na który udzielono zezwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Proces recyklingu, na który udzielono zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, powinien pozostawać pod kontrolą odpowiedniego systemu zapewniania jakości gwarantującego, że tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu spełniają wymagania wyszczególnione w zezwoleniu.

System zapewniania jakości musi spełniać szczegółowe wymagania zawarte w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2023/2006.

Artykuł 4

Warunki udzielania zezwoleń na procesy recyklingu

Zezwolenie na proces recyklingu może być udzielone po spełnieniu następujących warunków:

- a) jakość surowca z tworzywa sztucznego musi zostać określona i podlegać kontroli zgodnie z wcześniej ustalonymi kryteriami zapewniającymi spełnianie postanowień art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 przez gotowe materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu;

Artykuł 5

Wniosek o udzielenie zezwolenia na procesy recyklingu i opinia Urzędu

1. Procedura udzielania zezwoleń, o której mowa w art. 9–10 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, ma zastosowanie z uwzględnieniem niezbędnych zmian do zezwoleń na procesy recyklingu z zastrzeżeniem szczególnych postanowień ust. 2–4 niniejszego artykułu.

2. Dokumentacja techniczna powinna zawierać informacje wyszczególnione w wytycznych w sprawie oceny bezpieczeństwa procesów recyklingu, które zostaną opublikowane przez Urząd najpóźniej sześć miesięcy po dacie opublikowania niniejszego rozporządzenia.

3. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania ważnego wniosku Urząd wydaje opinię odnośnie do tego, czy dany proces recyklingu spełnia warunki wymienione w art. 4.

⁽¹⁾ Dz.U. L 44 z 15.2.1978, s. 15.

4. W przypadku gdy opinia dotycząca udzielenia zezwolenia na proces recyklingu poddawany ocenie jest pozytywna, opinia Urzędu powinna obejmować następujące dane:

- a) krótki opis procesu recyklingu;
- b) w stosownych przypadkach wszelkie zalecenia w sprawie warunków lub ograniczeń odnośnie do surowca z tworzywa sztucznego;
- c) w stosownych przypadkach wszelkie zalecenia dotyczące warunków lub ograniczeń odnośnie do procesu recyklingu;
- d) w stosownych przypadkach wszelkie kryteria charakteryzujące tworzywo sztuczne poddane recyklingowi;
- e) w stosownych przypadkach wszelkie zalecenia dotyczące warunków zastosowania tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu;
- f) w stosownych przypadkach wszelkie zalecenia dotyczące monitorowania zgodności procesu recyklingu z warunkami zawartymi w zezwoleniu.

Artykuł 6

Udzielanie zezwoleń na procesy recyklingu

1. Komisja wydaje decyzję skierowaną do wnioskodawcy, w której udziela się lub odmawia zezwolenia na proces recyklingu.

Zastosowanie ma art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

2. Decyzja uwzględnia opinię Urzędu, stosowne przepisy prawa wspólnotowego i inne uzasadnione czynniki istotne dla rozpatrywanej sprawy.

Jeśli decyzja nie jest zgodna z opinią Urzędu, Komisja udzieli wyjaśnienia przyczyn rozbieżności.

3. Decyzja, na mocy której udziela się zezwolenia, obejmuje następujące informacje:

- a) nazwę procesu recyklingu;
- b) nazwę i adres posiadacza lub posiadaczy zezwolenia;
- c) krótki opis procesu recyklingu;
- d) warunki lub ograniczenia odnośnie do surowca z tworzywa sztucznego;

e) warunki lub ograniczenia odnośnie do procesu recyklingu;

f) charakterystykę tworzywa sztucznego poddawane recyklingowi;

g) warunki dotyczące obszaru zastosowania tworzywa sztucznego z recyklingu otrzymywanego w danym procesie recyklingu;

h) wymagania dotyczące monitorowania zgodności procesu recyklingu z warunkami zawartymi w zezwoleniu;

i) datę obowiązywania zezwolenia.

4. Decyzja, na mocy której udziela się lub odmawia zezwolenia, jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Zezwolenie udzielane posiadaczowi zezwolenia obowiązuje w całej Wspólnocie.

Proces recyklingu, na który udzielono zezwolenia, należy wpisać do rejestru, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

Artykuł 7

Obowiązki wynikające z zezwolenia

1. Po udzieleniu zezwolenia na proces recyklingu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem posiadacz zezwolenia lub inny podmiot gospodarczy wykorzystujący na licencji proces recyklingu, na który zostało udzielone zezwolenie, musi spełniać wszelkie warunki lub ograniczenia zawarte w takim zezwoleniu.

Przetwórcza wykorzystujący tworzywo sztuczne pochodzące z recyklingu uzyskane w procesie recyklingu, na który zostało udzielone zezwolenie, lub podmiot gospodarczy wykorzystujący materiały lub wyroby zawierające tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu musi spełniać wszelkie warunki lub ograniczenia zawarte w takim zezwoleniu.

2. Posiadacz zezwolenia lub inny podmiot gospodarczy wykorzystujący na licencji proces recyklingu, na który zostało udzielone zezwolenie, musi natychmiast poinformować Komisję o nowych danych o charakterze naukowym lub technicznym, które mogą mieć wpływ na ocenę bezpieczeństwa procesu recyklingu w odniesieniu do zdrowia człowieka.

W stosownych przypadkach Urząd dokona przeglądu oceny.

3. Udzielenie pozwolenia nie ma wpływu na ogólną odpowiedzialność cywilną lub karną podmiotów gospodarczych związaną z procesem recyklingu, na który zostało udzielone zezwolenie, oraz materiałami lub wyrobami zawierającymi tworzywa sztuczne poddane takiemu procesowi recyklingu oraz żywnością będącą w kontakcie z takimi materiałami lub wyrobami.

Artykuł 8

Zmiana, zawieszenie i unieważnienie zezwolenia na proces recyklingu

1. Posiadacz zezwolenia może, zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 1, złożyć wniosek o zmianę wydanego zezwolenia.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć następujące informacje:

- a) odniesienie do wniosku pierwotnego;
- b) dokumentację techniczną zawierającą nowe informacje zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 5 ust. 2;
- c) nowe, pełne streszczenie dokumentacji technicznej w standardowym formacie.

3. Z inicjatywy własnej lub w następstwie wniosku złożonego przez państwo członkowskie lub Komisję Urząd dokonuje oceny tego, czy opinia lub zezwolenie jest w dalszym ciągu zgodne z niniejszym rozporządzeniem oraz w stosownych przypadkach z procedurą określoną w art. 5.

4. Komisja bezzwłocznie rozpatruje opinię Urzędu i w stosownych przypadkach sporządza projekt decyzji, która ma zostać podjęta.

5. Projekt decyzji zmieniającej zezwolenie obejmuje wszystkie niezbędne zmiany warunków stosowania oraz, w stosownych przypadkach, ograniczeń zawartych w zezwoleniu.

6. W stosownych przypadkach zmienia się, zawiesza lub unieważnia zezwolenie zgodnie z procedurą zawartą w art. 6.

Artykuł 9

Rejestr wspólnotowy

1. Komisja utworzy i będzie prowadzić rejestr wspólnotowy procesów recyklingu, na które zostało udzielone zezwolenie.

2. Rejestr ten zostanie udostępniony opinii publicznej.

3. Każdy wpis do rejestru zawiera informacje wyszczególnione w art. 6 ust. 3.

Artykuł 10

Kontrola urzędowa

1. Kontrola urzędowa zakładów recyklingu i przetwórców będzie przeprowadzana zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 882/2004; będzie ona obejmować w szczególności audyty jako metodę kontroli zgodnie z przepisami art. 10 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

2. W ramach kontroli urzędowej należy sprawdzić, czy proces recyklingu odpowiada procesowi, na który wydano zezwolenie, oraz czy zastosowano skuteczny system zapewniania jakości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2023/2006.

3. Posiadacz zezwolenia informuje właściwe organy państwa członkowskiego o zakładzie recyklingu lub zakładzie produkcyjnym, w którym stosuje się proces recyklingu objęty zezwoleniem. Państwa członkowskie przedkładają te informacje Komisji.

Zakłady recyklingu lub zakłady produkcyjne w krajach trzecich należy zgłaszać Komisji.

Komisja udostępnia i aktualizuje rejestr zakładów recyklingu we Wspólnocie i krajach trzecich.

Artykuł 11

Znakowanie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu

Dobrowolna deklaracja producenta o zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w materiałach i wyrobach z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu musi być zgodna z przepisami normy ISO 14021:1999 lub równoważnej.

Artykuł 12

Deklaracja zgodności i przechowywanie zapisów

1. Oprócz wymagań określonych w art. 9 dyrektywy 2002/72/WE, deklaracja zgodności dla materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu powinna zawierać informacje wyszczególnione w części A załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. Oprócz wymagań określonych w art. 9 dyrektywy 2002/72/WE deklaracja zgodności dla tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu powinna zawierać informacje wyszczególnione w części B załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Przepisy przejściowe dotyczące zezwoleń na procesy recyklingu

1. W odniesieniu do fazy wstępnej udzielania zezwoleń ma zastosowanie procedura, o której mowa w art. 5, 6 i 7, z zastrzeżeniem ust. 2–6 niniejszego artykułu.
2. W ciągu 18 miesięcy od publikacji przez Urząd wytycznych w sprawie oceny bezpieczeństwa procesów recyklingu zgodnie z art. 5 ust. 2 przedsiębiorcy ubiegający się o zezwolenie przedłożą wnioski zgodnie z art. 5.
3. Komisja udostępnia opinii publicznej rejestr procesów recyklingu, w odniesieniu do których przedłożono ważne wnioski zgodnie z ust. 2.
4. Komisja wydaje opinię w sprawie procesów recyklingu, w odniesieniu do których przedłożono ważne wnioski w terminie określonym w ust. 2 niniejszego artykułu. Termin sześciu miesięcy na wydanie opinii, o którym mowa w art. 5 ust. 3, nie jest stosowany.
5. Wnioski, co do których Urząd nie wydał opinii wskutek tego, że wnioskodawca nie dopełnił terminów na przedłożenie informacji dodatkowych zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, nie są rozpatrywane w ramach fazy wstępnej.
6. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wszystkich opinii, o których mowa w ust. 4, Komisja zwraca się o opinię do Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w sprawie projektów decyzji w sprawie udzielenia lub odmowy udzielenia zezwolenia na proces recyklingu, o czym mowa w ust. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

Artykuł 14

Przepisy przejściowe w handlu i stosowaniu tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu

1. Handel i stosowanie tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w procesach już wykorzystywanych w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wobec których odmówiono udzielenia zezwolenia lub nie złożono ważnego wniosku zgodnie z art. 13, są dozwolone w okresie sześciu miesięcy od daty przyjęcia decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 6.
2. Handel i stosowanie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w procesach już wykorzystywanych w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wobec których odmówiono udzielenia zezwolenia lub nie złożono poprawnego wniosku zgodnie z art. 13, są dozwolone do wyczerpania zapasów.

Artykuł 15

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2023/2006

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2023/2006 zmienia się zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuły 3, 9, 10 i 12 wchodzi jednak w życie z dniem przyjęcia decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 6. Do tego momentu w państwach członkowskich obowiązują przepisy krajowe dotyczące materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu i tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK 1

CZĘŚĆ A

Dodatkowe informacje w deklaracji zgodności dla materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu

Pismna deklaracja, o której mowa w art. 12 ust. 1, zawiera następujące informacje dodatkowe:

oświadczenie stanowiące, że stosuje się jedynie tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu uzyskane w procesie recyklingu, na który wydano zezwolenie, z podaniem numeru procesu recyklingu, na który wydano zezwolenie, w rejestrze wspólnotowym.

CZĘŚĆ B

Dodatkowe informacje w deklaracji zgodności dla tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu

Pismna deklaracja, o której mowa w art. 12 ust. 2, zawiera następujące informacje dodatkowe:

- 1) oświadczenie stanowiące, że na proces recyklingu wydano zezwolenie z podaniem numeru procesu recyklingu, na który wydano zezwolenie, w rejestrze wspólnotowym;
- 2) oświadczenie stanowiące, że surowiec z tworzywa sztucznego, proces recyklingu i tworzywa sztuczne pochodzące z recyklingu spełniają specyfikację, na którą wydano zezwolenie;
- 3) oświadczenie stanowiące, że w zakładzie stosowany jest system zapewniania jakości zgodnie z sekcją B załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2023/2006.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2023/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) po tytule wprowadza się następujący tytuł sekcji:

„A. Farby drukarskie”;

2) dodaje się następującą sekcję:

„B. System zapewniania jakości dla procesów recyklingu tworzyw sztucznych podlegających rozporządzeniu (WE) nr 282/2008 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz zmieniającemu rozporządzenie (WE) nr 2023/2006

1. System zapewniania jakości stosowany przez podmiot zajmujący się recyklingiem musi w odpowiedni sposób zapewniać spełnianie wymogów wyszczególnionych w zezwoleniu przez tworzywa sztuczne przetwarzane w procesie recyklingu.
2. Wszelkie elementy, wymagania i przepisy stosowane przez podmiot zajmujący się recyklingiem w systemie zapewniania jakości muszą być dokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany w postaci sporządzonych w formie pisemnej deklaracji i procedur.

Dokumentacja systemu zapewniania jakości musi umożliwiać jednolitą interpretację polityki jakościowej i procedur, na przykład programów jakości, planów, instrukcji, zapisów i środków podejmowanych w celu zapewnienia identyfikowalności.

Musi w szczególności zawierać:

- a) podręcznik polityki jakościowej zawierający jasną definicję celów jakościowych podmiotu zajmującego się recyklingiem, organizację przedsiębiorstwa, w szczególności strukturę organizacyjną, zakres odpowiedzialności personelu kierowniczego i jego upoważnień organizacyjnych w odniesieniu do tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu;
- b) plany kontroli jakości, w tym plany dotyczące charakterystyki surowca i tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, kwalifikacje dostawców, procesy sortowania, procesy mycia, procesy czyszczenia głębokiego, procesy ogrzewania lub inne elementy procesu istotne dla jakości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, w tym określenie punktów krytycznych w kontroli jakości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu;
- c) procedury zarządzania i operacyjne stosowane w celu monitorowania i kontroli całości procesu recyklingu, w tym inspekcje i metody zapewniania jakości na wszystkich etapach procesu wytwarzania, w szczególności określenie granic krytycznych w punktach krytycznych dla jakości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu;
- d) metody monitorowania skuteczności funkcjonowania systemu jakości, w szczególności jego zdolności do wytwarzania tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu o odpowiedniej jakości, w tym kontrola produktów niespełniających wymagań;
- e) protokoły z badań i analiz lub inne dowody naukowe stosowane przed, w czasie i po zakończeniu wytwarzania tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, częstotliwość ich przeprowadzania oraz rodzaj zastosowanej aparatury pomiarowej; w odpowiednim zakresie należy zapewnić możliwość wstecznego sprawdzenia kalibracji zastosowanej aparatury pomiarowej;
- f) dokumenty stosowanych zapisów.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 283/2008**z dnia 27 marca 2008 r.****zastępujące załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 673/2005 ustanawiającego dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 z dnia 25 kwietnia 2005 r. ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na fakt, iż Stany Zjednoczone nie zapewniły zgodności Ustawy o odszkodowaniach z tytułu kontynuacji dumpingu lub utrzymywania subsydiów (Continued Dumping and Subsidy Offset Act – CDSOA) ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z porozumień Światowej Organizacji Handlu (WTO), rozporządzeniem (WE) nr 673/2005 nałożono dodatkowe cło *ad valorem* w wysokości 15 % na przywóz niektórych produktów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, mające zastosowanie od dnia 1 maja 2005 r. Zgodnie z udzielonym przez WTO zezwoleniem na zawieszenie stosowania koncesji w stosunku do Stanów Zjednoczonych Komisja dostosuje w skali rocznej poziom zawieszenia koncesji do poziomu zniweczenia lub naruszenia korzyści Wspólnoty w danym czasie spowodowanych wprowadzeniem CDSOA.
- (2) Kwoty wypłacone na mocy CDSOA w ostatnim roku, dla którego są dostępne dane, odnoszą się do wypłacania środków pochodzących z ceł antydumpingowych i wyrównawczych pobranych w ciągu roku podatkowego 2007 (od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r.). Na podstawie danych opublikowanych przez Biuro Celne i Ochrony Granic Stanów Zjednoczonych poziom zniweczenia lub naruszenia korzyści Wspólnoty obliczono na 33,38 milionów USD.
- (3) Z uwagi na obniżenie poziomu zniweczenia lub naruszenia korzyści Wspólnoty, a w konsekwencji obniżenie poziomu zawieszenia, ostatnich 30 produktów wymienionych w wykazie zawartym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 673/2005 należy usunąć z wykazu zawartego w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (4) Skutek dodatkowego cła przywozowego *ad valorem* w wysokości 15 % na przywóz ze Stanów Zjednoczonych produktów wymienionych w zmienionym załączniku I odpowiada, w skali roku, wartości handlu nieprzekraczającej 33,38 milionów USD.
- (5) Aby zapobiec występowaniu opóźnień w odprawie celnej towarów wyłączonych z zakresu stosowania dodatkowego cła przywozowego *ad valorem* w wysokości 15 % niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego publikacji.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Retorsji Handlowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 673/2005 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 409/2007 (Dz.U. L 100 z 17.4.2007, s. 16).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Produkty objęte dodatkowym cłem określa się ośmiocyfrowymi kodami CN. Opis produktów sklasyfikowanych według tych kodów zawarto w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 493/2005 ⁽²⁾.

0710 40 00	6204 63 11
4803 00 31	6204 63 18
4818 30 00	6204 63 90
4818 50 00	6204 69 18
4820 10 50	6204 69 90
4820 10 90	6301 30 10
4820 30 00	6301 30 90
4820 50 00	6301 40 10
4820 90 00	6301 40 90
6103 43 00	8467 21 99
6104 63 00	8705 10 00
6203 43 11	9003 19 30
6203 43 19	9009 11 00
6203 43 90	9009 12 00

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 82 z 31.3.2005, s. 1.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 284/2008**z dnia 27 marca 2008 r.****rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Lingot du Nord (ChOG), Cipolla Rossa di Tropea Calabria (ChOG), Marrone di Roccadaspide (ChOG))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy oraz na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Francji o rejestrację nazwy „Lingot du Nord” oraz wnioski Włoch o rejestrację nazw „Cipolla Rossa di Tropea Cala-

bria” i „Marrone di Roccadaspide” zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zarejestrować te nazwy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się nazwy wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 151 z 5.7.2007, s. 21 (Lingot du Nord), Dz.U. C 160 z 13.7.2007, s. 15 (Cipolla Rossa di Tropea Calabria), Dz.U. C 160 z 13.7.2007, s. 19 (Marrone di Roccadaspide).

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

FRANCJA

Lingot du Nord (ChOG)

WŁOCHY

Cipolla Rossa di Tropea Calabria (ChOG)

Marrone di Roccaspide (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 285/2008**z dnia 27 marca 2008 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji ustala się co miesiąc na 100 kg każdego z rozpatrywanych produktów podstawowych.
- (4) Artykuł 33 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że refundacja wywozowa do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca

w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

- (5) Zważywszy na fakt, iż obecnie niemożliwe jest określenie sytuacji na rynku w ciągu kilku następnych miesięcy, refundacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być ustalone z wyprzedzeniem.
- (6) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach niezbędne jest zatem zastosowanie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 oraz par. 1 art. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i wywożonych jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2008 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, s. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 246/2008 (Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 64).

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 28 marca 2008 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	28,11	28,11

(1) Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu:

- krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II protokołu 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej;
- terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA I KOMISJA

DECYZJA RADY I KOMISJI

z dnia 25 lutego 2008 r.

dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony

(2008/270/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

carską, z drugiej strony (zwaną dalej „umową”), przewidując również jej tymczasowe stosowanie.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 170 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3,

(2) Umowa została podpisana przez przedstawicieli Stron w dniu 25 czerwca 2007 r. w Luksemburgu, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

(3) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

uwzględniając wniosek Komisji,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Umowę w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony ⁽²⁾.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnot Umowę w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Konfederacją Szwaj-

Przewodniczący Rady w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz przewodniczący Komisji w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej dokonują notyfikacji przewidzianej w art. 14 umowy.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 23 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 26.

Artykuł 3

1. Umowa jest powiązana z siedmioma umowami podpisanymi ze Szwajcarią w dniu 21 czerwca 1999 r. i objętymi decyzją 2002/309/WE, Euratom Rady i – w odniesieniu do Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej – Komisji z dnia 4 kwietnia 2002 r. w sprawie zawarcia siedmiu umów z Konfederacją Szwajcarską ⁽¹⁾.
2. Umowa nie podlega przedłużeniu w przypadku wygaśnięcia umów, o których mowa w ust. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 2008 r.

W imieniu Rady
A. VIZJAK
Przewodniczący

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 1.

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 25 lutego 2008 r.

w sprawie zawarcia Drugiego protokołu dodatkowego do Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2008/271/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 57 ust. 2, art. 71, art. 80 ust. 2, art. 133 ust. 1, art. 133 ust. 5 oraz art. 181 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając Akt Przystąpienia z 2005 r., w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Drugi protokół dodatkowy do Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, został podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich w dniu 21 lutego 2007 r.
- (2) Drugi protokół dodatkowy powinien zostać zatwierdzony,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Drugi protokół dodatkowy do Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich.

Tekst Drugiego protokołu dodatkowego dołącza się do niniejszej decyzji ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady sporządza powiadomienie, o którym mowa w art. 5 Drugiego protokołu dodatkowego.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

A. VIZJAK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 2.6.2007, s. 69.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 listopada 2007 r.

w sprawie pomocy państwa C 6/07 (ex N 558/06) planowanej przez Polskę na rzecz Techmatrans S.A.

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5616)

(jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/272/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia swoich uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

powstało w 1972 r. Zatrudnia 112 pracowników. W 2006 r. obroty firmy wyniosły 8,1 mln PLN (2,0 mln EUR), a suma bilansowa 6,3 mln PLN (1,6 mln EUR). Dane te są wielkościami charakterystycznymi dla małego lub średniego przedsiębiorstwa, jednakże ze względu na fakt, że spółka Techmatrans jest własnością Skarbu Państwa, kwalifikuje się do kategorii dużych przedsiębiorstw. Spółka nie stanowi części większej grupy kapitałowej.

(3) Główny zakres usług spółki to: naprawy, serwis i modernizacja systemów transportu technologicznego, jak również dostawy nowych systemów dźwigowych transportu technologicznego dla obiektów przemysłowych z branży motoryzacyjnej, metalurgicznej i budowlanej. Spółka posiada niewielki udział w polskim rynku (0,2–1,0 %) i jeszcze mniejszy udział w rynku europejskim.

I. PROCEDURA

(1) W piśmie z dnia 21 sierpnia 2006 r. Polska powiadomiła Komisję o planowanej pomocy restrukturyzacyjnej na rzecz spółki Techmatrans S.A. W piśmie z dnia 14 grudnia 2006 r. Polska przekazała Komisji dodatkowe informacje. Pismem z dnia 21 lutego 2007 r. Komisja powiadomiła Polskę o swojej decyzji dotyczącej wszczęcia określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE postępowania w odniesieniu do pomocy na rzecz Techmatrans S.A. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag, lecz takowe uwagi nie wpłynęły. Polskie władze przedłożyły dodatkowe informacje w pismach z dnia 10 kwietnia i 24 lipca 2007 r.

(4) Od roku 2002 r. właściciel oraz zarząd przedsiębiorstwa podejmowali działania mające na celu jego prywatyzację. W lipcu 2005 r. w odpowiedzi na ogłoszone zaproszenie do rokowań w sprawie nabycia od 51 % do 85 % akcji Techmatrans, ofertę złożyło dwóch inwestorów. Procedura została zakończona we wrześniu 2005 r. bez podjęcia żadnych rokowań. Władze polskie nie wyjaśniły, dlaczego procedura ta została wstrzymana.

(5) Techmatrans ma swoją siedzibę w regionie kwalifikującym się do pomocy regionalnej zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW POMOCY

Beneficjent

(2) Techmatrans jest przedsiębiorstwem inżynierskim należącym w całości do Skarbu Państwa. Przedsiębiorstwo

Trudności przedsiębiorstwa

(6) W latach 2001–2004 przedsiębiorstwo poniosło straty netto o łącznej wysokości 7,7 mln PLN, a kapitał własny przedsiębiorstwa obniżył się z 11,2 mln PLN w 2001 r. do 4,0 mln PLN w 2004 r. W 2005 r. przedsiębiorstwo odnotowało zysk w wysokości 277 000 PLN, jednakże w 2006 r. ponownie odnotowano straty w wysokości 1,1 mln PLN.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 5.4.2007, str. 43.

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

- (7) Jako główne powody tej sytuacji władze polskie wymieniają brak zleceń od kontrahentów, małą rentowność zrealizowanych kontraktów oraz wysokie koszty restrukturyzacji zatrudnienia.
- (8) Przedsiębiorstwo przyznaje, że trudności wynikają z jego wewnętrznych słabości: niskiego poziomu technologii produkcji w porównaniu z konkurentami, słabego zarządzania produkcją, niskiej jakości produktów i niskiego poziomu technicznego oferowanych produktów, przestarzałych i zużytych aktywów (średni stopień amortyzacji aktywów produkcyjnych wynosi 90 %). W istocie od 2001 r. nie przeprowadzono żadnej poważnej modernizacji lub nawet wymiany urządzeń.
- (9) Ze względu na brak środków, działania marketingowe przedsiębiorstwa są ograniczone, dlatego klientami Techmatrans są obecnie przede wszystkim firmy, z którymi przedsiębiorstwo nawiązało już wcześniej współpracę. Problemy z brakiem płynności dodatkowo pogarszają sytuację przedsiębiorstwa.
- (10) Wskaźniki płynności przedsiębiorstwa są zbyt niskie, aby mogło zaciągnąć na rynku kredyt długoterminowy. Ze względu na ponoszone straty kapitał własny Techmatrans zmniejszył się o 65 % od 2001 r., podczas gdy przedsiębiorstwo nie było w stanie zaciągnąć długoterminowych zobowiązań. Dlatego działalność jest w ok. 30 % finansowana zobowiązaniami krótkoterminowymi wobec dostawców i władz publicznych.
- (14) Niektóre środki restrukturyzacyjne zostały już wprowadzone. Obniżono koszty stałe: działalność przedsiębiorstwa skupiono w jednej lokalizacji, co pozwoliło obniżyć koszty utrzymania i koszty operacyjne, natomiast w 2004 r. sprzedano część zbędnych składników majątku oraz zmniejszono poziom zatrudnienia z 133 pracowników w 2003 r. do 112 w 2005 r. W rezultacie w 2005 r. przedsiębiorstwo odnotowało nieznaczny zysk. Restrukturyzację zatrudnienia uważa się za zakończoną, w związku z tym nie planuje się dalszej redukcji zatrudnienia.
- (15) W celu zmniejszenia kosztów stałych i zgromadzenia kapitału na restrukturyzację przedsiębiorstwo planuje sprzedaż zbędnych składników majątku: nieruchomości w 2007 r., zbędnych zapasów (starszych niż rok) oraz starych maszyn i samochodów w okresie restrukturyzacji, kiedy zakupione zostaną nowe. Według niezależnego rzeczoznawcy wartość rynkowa nieruchomości wynosi od 1,8 mln do 3,1 mln PLN, w zależności od metody wyceny. Dlatego przedsiębiorstwo przyjęło, że planowane przychody ze sprzedaży nieruchomości będą na poziomie 2 mln PLN. Jeśli chodzi o sprzedaż zapasów, przyjmuje się, że związane z tym przychody będą równe 25 % wartości księgowej, tj. 100 000 PLN. Szacowane przychody ze sprzedaży samochodów i maszyn wynoszą 100 000 PLN.
- (16) Ponadto przedsiębiorstwo Techmatrans otrzymało kredyt kupiecki na kwotę 110 000 PLN z dłuższym terminem spłaty niż przewidują typowe warunki rynkowe. Władze polskie zaproponowały również zaliczenie zysków przedsiębiorstwa Techmatrans osiągniętych w 2005 r. jako wkładu własnego.

Restrukturyzacja

- (11) Planowana restrukturyzacja dotyczy głównie działań w zakresie restrukturyzacji majątku. Plan restrukturyzacji przewiduje znaczne inwestycje w aktywa produkcyjne: zakup nowych maszyn, wiedzy specjalistycznej (know-how), licencji oraz modernizację systemów informatycznych. Celem tych inwestycji jest zwiększenie efektywności produkcji i rozszerzenie oferty produktowej przedsiębiorstwa.
- (12) Aby obniżyć koszty, planowany jest zakup nowych środków transportu i modernizacja systemów ciepłowniczego, wodociągowego i elektrycznego.
- (13) Planowany zastrzyk kapitału ustabilizuje sytuację finansową przedsiębiorstwa i poprawi jego wskaźniki finansowe.
- (17) Zgodnie ze zgłoszonym planem restrukturyzacji koszty restrukturyzacji wynosiły 5,35 mln PLN, z czego 2,8 mln PLN planowano sfinansować w formie pomocy państwa, natomiast pozostała kwota 2,55 mln PLN miała być pokryta przez Techmatrans.
- (18) Odnośnie do środków wyrównawczych przedsiębiorstwo planowało zaprzestanie jednego z rodzajów działalności, tj. projektowania układów sterowania systemów transportu technologicznego. Układy sterowania miały nadal stanowić część oferty przedsiębiorstwa, lecz ich projektowanie miało być zlecone innym przedsiębiorstwom.

Środek pomocy

- (19) Zgłoszona pomoc polega na podwyższeniu przez państwową Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. (ARP) kapitału zakładowego przedsiębiorstwa o kwotę 2,8 mln PLN (0,7 mln EUR). Podstawą prawną udzielenia tego rodzaju wsparcia finansowego w formie dokapitalizowania jest ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych ⁽³⁾.
- (20) Obecny właściciel spółki, Ministerstwo Skarbu Państwa, obniży jej kapitał akcyjny w celu pokrycia strat poniesionych w latach 2001–2004. Następnie spółka wyemituje nowe akcje z przeznaczeniem ich objęcia przez ARP, która w ten sposób stanie się właścicielem 41,5 % akcji Techmatrans. Pozyskane w ten sposób środki przeznaczone zostaną na cele inwestycyjne.
- (21) Oprócz zgłoszenia powyższego środka władze polskie poinformowały Komisję, że w 2004 i 2005 r. przedsiębiorstwo Techmatrans uzyskało pomoc państwa w formie rozłożenia zadłużenia na raty. Wsparcie to zostało udzielone w ramach pomocy *de minimis*.

III. DECYZJA O WSZCZĘCIU FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (22) Formalne postępowanie wyjaśniające zostało wszczęte, ponieważ Komisja miała wątpliwości, czy planowana pomoc restrukturyzacyjna była zgodna z wytycznymi wspólnotowymi w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji ⁽⁴⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi”).
- (23) Po pierwsze Komisja miała wątpliwości, czy przewidziane w planie restrukturyzacji środki były wystarczające do przywrócenia długoterminowej rentowności przedsiębiorstwa. Prognozowana marża zysku była niska, więc prawdopodobnie plan ten nie zostałby zaakceptowany przez potencjalnego inwestora prywatnego. Ponadto rzeczywista sytuacja przedsiębiorstwa w 2006 r. była znacznie gorsza niż przewidywano, więc plan należało uaktualnić.
- (24) Po drugie proponowany wkład własny był niższy niż wymagają wytyczne. Ponadto pojawiły się wątpliwości co do zgodności z wytycznymi niektórych środków zaproponowanych jako wkład własny. Również koszty restrukturyzacji wydawały się niedoszacowane. Dlatego pokrycie kosztów restrukturyzacji przez rzeczywisty wkład własny było prawdopodobnie jeszcze mniejsze, niż wskazano.

⁽³⁾ Zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy 15 % rocznych przychodów uzyskanych z prywatyzacji oraz naliczone odsetki od tych środków przekazywane są na Fundusz Restrukturyzacji Przedsiębiorstw. Aktywa funduszu przeznaczone są na udzielanie pomocy na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji. Zgodnie z art. 56 ust. 5 ustawy Ministerstwo Skarbu Państwa podwyższa kapitał zakładowy Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. o kwotę stanowiącą 1/3 przychodów Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorstw, z przeznaczeniem tych środków na udzielanie pomocy na ratowanie i restrukturyzację dużych przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym przedsiębiorstw przeznaczonych do prywatyzacji.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

- (25) Komisja miała również wątpliwości co do racjonalności ekonomicznej proponowanych środków wyrównawczych. Działalność, którą planowano zaprzestać, wydawała się technologicznie bardziej zaawansowana i bardziej rentowna niż inne rodzaje działalności przedsiębiorstwa. Nasunęło to dodatkowe wątpliwości odnośnie do strategii branżowej przedsiębiorstwa.

IV. UWAGI WŁADZ POLSKICH

- (26) Po pierwsze władze polskie nie zgodziły się z Komisją, która zakwestionowała przyszłe marże zysków przewidziane przez przedsiębiorstwo w planie restrukturyzacji. Przedstawiono materiały mające wykazać, że marża zysku w granicach 2–4 % jest w sektorze budowy maszyn typowa dla podobnych przedsiębiorstw produkujących systemy transportu technologicznego, tak jak Techmatrans. Władze polskie przedstawiły przykład dobrze prosperującej spółki notowanej na polskiej giełdzie papierów wartościowych, która działa w tym samym segmencie rynku i osiąga podobnie niskie marże zysku.
- (27) Władze polskie podkreśliły, że planowane dokapitalizowanie ma być tymczasową pomocą dla Techmatrans, umożliwiającą skuteczną restrukturyzację przedsiębiorstwa i pomyślną prywatyzację w latach 2009–2010. Władze polskie podkreśliły również, że zaangażowanie kapitałowe ARP w Techmatrans zostało zaplanowane tylko jako inwestycja tymczasowa, i zarówno ARP, jak i Skarb Państwa planują sprzedaż akcji przedsiębiorstwa, kiedy tylko jego sytuacja ulegnie poprawie.
- (28) Władze polskie zwróciły uwagę na fakt, że w Techmatrans wprowadzono już istotne środki restrukturyzacyjne, takie jak redukcję zatrudnienia, redukcję kosztów stałych i restrukturyzację organizacyjną, mającą długookresowy wpływ na wyniki przedsiębiorstwa.
- (29) Władze polskie przedłożyły uaktualniony plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa Techmatrans. Skorygowano prognozy finansowe, uwzględniając wyniki osiągnięte przez Techmatrans w 2006 r. oraz konieczność spłaty pożyczki udzielonej w celu ratowania przedsiębiorstwa.
- (30) Władze polskie poinformowały, że przedsiębiorstwo zdołało pozyskać w okresie restrukturyzacji dodatkowe środki finansowe ze źródeł prywatnych. Przedsiębiorstwo podpisało z bankami umowy dotyczące dyskontowania należności (dnia 19.7.2006 r. i dnia 27.3.2007 r.). Na podstawie tych umów bank przejmuje należności Techmatrans o terminie płatności bliższym niż 90 dni, natychmiast wypłacając przedsiębiorstwu gotówkę. Władze polskie twierdzą, że tego typu finansowanie ma podobny skutek jak kredyt rewalwingowy i powinno być traktowane jako wkład własny przedsiębiorstwa.

V. OCENA

1. Pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE

- (31) Art. 87 ust. 1 Traktatu WE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów i wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.
- (32) Dokapitalizowanie przedsiębiorstwa przez państwową Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. (ARP) kwotą 2,8 mln PLN (0,7 mln EUR) zostanie pokryte ze środków funduszu utworzonego na mocy prawa i finansowanego z dochodów publicznych, a zatem z zasobów państwowych.
- (33) Techmatrans konkuruje z innymi przedsiębiorstwami europejskimi na rynkach polskim i europejskim. Zatem kryterium wpływu na handel wewnątrz Wspólnoty jest spełnione.
- (34) W związku z tym wyżej wymieniony środek uważany jest za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (35) Środki otrzymane przez Techmatrans w ramach pomocy *de minimis* w latach 2004–2005 nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu WE, w związku z tym nie będą przedmiotem tego postępowania, zgodnie z punktem 69 wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.

2. Odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE

- (36) W niniejszym przypadku nie mają zastosowania wyłączenia przewidziane w art. 87 ust. 2 Traktatu WE. Jeśli chodzi o wyłączenia na mocy art. 87 ust. 3 Traktatu WE, z uwagi na to, że podstawowy cel pomocy dotyczy przywrócenia znajdującemu się w trudnej sytuacji przedsiębiorstwu długoterminowej rentowności, można zastosować jedynie wyłączenie zapisane w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, które zezwala na pomoc państwa przeznaczoną na wspieranie rozwoju niektórych rodzajów działalności gospodarczej, o ile pomoc ta nie wpływa niekorzystnie na warunki wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Z tego względu pomoc można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE jedynie w przypadku spełnienia warunków zawartych w wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.

2.1. Kwalifikowalność przedsiębiorstwa do pomocy

- (37) Zgodnie z wymienionymi wytycznymi za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji uznaje się przedsiębiorstwo, które nie jest w stanie odzyskać dobrej kondycji przy pomocy zasobów własnych ani poprzez pozyskanie niezbędnych środków od akcjonariuszy lub

prywatnych wierzycieli i które bez interwencji władz publicznych prawie na pewno zniknie z rynku. Wytyczne wymieniają również niektóre typowe oznaki świadczące o tym, że przedsiębiorstwo znajduje się w trudnej sytuacji, np. rosnące zadłużenie, zmniejszająca się lub zerowa wartość netto aktywów.

- (38) Techmatrans należy uznać za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych. W ciągu ostatnich 5 lat przedsiębiorstwo Techmatrans straciło ponad połowę kapitału własnego, a także odnotowywało straty ze sprzedaży oraz straty netto z działalności. Łączne straty w latach 2002–2004 wyniosły 7,3 mln PLN (1,9 mln EUR). Przychody ze sprzedaży w analizowanym okresie spadły z 15,7 mln PLN (4,1 mln EUR) w 2001 r. do szacowanej wartości 8,5 mln PLN (2,2 mln EUR) w 2006 r., tj. o 46 %.
- (39) W latach 2001–2005 kapitał obrotowy obniżył się z 7,7 mln PLN (1,9 mln EUR) do 2,3 mln PLN (0,6 mln EUR). W tym samym okresie udział zapasów w kapitale obrotowym wzrósł z 16 % do 38,5 %.
- (40) W związku z powyższym Komisja uważa, że spółkę Techmatrans można uznać za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji w rozumieniu wytycznych i w konsekwencji kwalifikujące się do otrzymania pomocy na restrukturyzację.

2.2. Przywrócenie rentowności

- (41) Aby środek został uznany za zgodny z prawem wspólnotowym na podstawie pkt 34–37 wytycznych, plan restrukturyzacji musi zawierać szczegółową analizę problemów, które doprowadziły do wystąpienia trudności, oraz ustanawiać metody przywrócenia długoterminowej rentowności i dobrej kondycji finansowej firmy w rozsądnych ramach czasowych. Plan taki należy przygotować w oparciu o realistyczne założenia co do przyszłych warunków działalności. Oczekiwana stopa zwrotu z kapitału musi być na tyle wysoka, aby poddane restrukturyzacji przedsiębiorstwo mogło samodzielnie konkurować na rynku.
- (42) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwości, czy planowana restrukturyzacja jest wystarczająca do zapewnienia przedsiębiorstwu Techmatrans rentowności, oraz wskazała, że plan restrukturyzacji należy uaktualnić i dokończyć. Po wydaniu decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego polskie władze przekazały dodatkowe informacje i rozwiały powyższe wątpliwości Komisji dotyczące przywrócenia rentowności.
- (43) Po pierwsze, słabe wyniki Techmatrans odnotowane w 2006 r. zostały należycie wyjaśnione. Ponieważ konieczne było przełożenie notyfikowanego dokapitalizowania na późniejszy termin, w obliczu problemów z płynnością przedsiębiorstwo zaczęło wymagać od klientów płatności zaliczkowych stanowiących 40 % wartości zamówienia. W rezultacie przedsiębiorstwo straciło znaczną część zamówień. Kiedy przedsiębiorstwu udało się przywrócić płynność w drugiej połowie 2006 r., jego wyniki znacznie się poprawiły. Odpowiednio zaktualizowano plan restrukturyzacji, uwzględniając wyniki odnotowane przez Techmatrans w 2006 r.

- (44) Po drugie, jeśli chodzi o obawy Komisji dotyczące niskiego poziomu oczekiwanej marży zysku równej 3 % na koniec okresu restrukturyzacji w 2010 r., władze polskie wyjaśniły, że taki poziom oczekiwanej marży zysku wynika z sytuacji istniejącej w tym sektorze, w którym marże oscylują w granicach 2–4 %. Przedstawiono przykłady przedsiębiorstw działających w tym samym sektorze i osiągających podobne marże zysków, w tym jedną spółkę notowaną na polskiej giełdzie papierów wartościowych.
- (45) Bardziej szczegółowa analiza sytuacji w segmencie rynku, w którym działa Techmatrans, potwierdziła, że stosunkowo niska marża zysku jest typowa dla przedsiębiorstw oferujących produkty i usługi dla przemysłu motoryzacyjnego, ponieważ silna pozycja negocjacyjna klientów prowadzi do ograniczania tych marż. W związku z powyższym prognozowany poziom stopy zwrotu jest uzasadniony.
- (46) Działania restrukturyzacyjne obejmują głównie nowe inwestycje, które powinny pozwolić przedsiębiorstwu wykorzystać jego potencjał w perspektywie długookresowej (krótkookresowo wpływając negatywnie na wynik netto poprzez zwiększenie kosztów amortyzacji). Wprowadzono już istotne środki restrukturyzacyjne, m.in. restrukturyzację zatrudnienia, częściową restrukturyzację majątku oraz restrukturyzację organizacyjną. Wreszcie, przedsiębiorstwo nie ma znacznego zadłużenia do spłaty, więc cała pomoc restrukturyzacyjna zostanie przeznaczona na poprawę wydajności i konkurencyjności produkcji.
- (47) W branży budowy maszyn działają przeważnie małe i średnie przedsiębiorstwa, głównie ze względu na ścisłe dostosowanie produktu do potrzeb klienta i sprzedaż w małych partiach. Popyt ma charakter cykliczny, co wymaga od przedsiębiorstw elastycznego dostosowywania mocy produkcyjnych. W wielu wypadkach do wytworzenia produktów potrzebna jest specjalistyczna wiedza, co wymaga wieloletniego doświadczenia. Wydaje się, że Techmatrans spełnia powyższe wymogi, a realizacja programu inwestycyjnego zawartego w planie restrukturyzacji powinna zapewnić przedsiębiorstwu przywrócenie długoterminowej rentowności.
- (48) Ponadto po przeprowadzeniu procesu restrukturyzacji władze polskie planują sprywatyzować przedsiębiorstwo w latach 2009-2010. Powinno to dodatkowo umocnić pozycję przedsiębiorstwa w perspektywie długoterminowej. Przedsiębiorstwo spotkało się z pozytywną oceną rynku już w 2005 r., kiedy dwóch potencjalnych inwestorów wyraziło chęć jego nabycia.
- (49) Po przeanalizowaniu i sprawdzeniu powyższych wyjaśnień i planu restrukturyzacji, w szczególności programu inwestycyjnego, Komisja uznaje, że w przypadku przeprowadzenia tej restrukturyzacji przedsiębiorstwo Techmatrans powinno osiągnąć długoterminową rentowność. Na podstawie powyższych przesłanek Komisja stwierdza, że realizacja wspomnianego planu restrukturyzacji doprowadzi do przywrócenia rentowności przedsiębiorstwa.
- ### 2.3. Ograniczenie pomocy do minimum
- (50) Zgodnie z postanowieniami zawartymi w pkt 43–45 wytycznych pomoc musi być ograniczona do niezbędnego minimum, a od beneficjentów pomocy oczekuje się znaczącego wkładu w proces restrukturyzacji ze środków własnych lub zewnętrznych, prywatnych źródeł finansowania. Wytyczne wyraźnie wskazują, że znaczący wkład w finansowanie restrukturyzacji musi pochodzić ze środków własnych, w tym ze sprzedaży aktywów, które nie są niezbędne do dalszego istnienia przedsiębiorstwa, lub z zewnętrznych źródeł finansowania na warunkach rynkowych.
- (51) Wkład własny Techmatrans w koszty restrukturyzacji będzie pochodził ze sprzedaży aktywów: nieruchomości (2 mln PLN), zapasów (0,1 mln PLN) oraz starych samochodów i maszyn produkcyjnych (0,1 mln PLN). Oprócz tego przedsiębiorstwo otrzymało długoterminowy kredyt kupiecki na kwotę 0,11 mln PLN.
- (52) Ponadto przedsiębiorstwo Techmatrans uzyskało dyskonto należności. Oczekiwana łączna kwota zdyskontowanych należności powinna w 2007 r. wynieść 3 160 000 PLN. W powyższej prognozie uwzględniono umowy dyskonta należności podpisanych już z bankami i klientami. Zakładając, że oczekiwane skrócenie okresu płatności będzie podobne do osiągniętego w 2006 r. (80 dni), uzyskane w ten sposób środki finansowe w 2007 r. powinny przynieść skutek odpowiadający uzyskaniu długoterminowych środków finansowych w kwocie 702 000 PLN ($3\,160\,000 \times 80 \text{ dni}/360 \text{ dni}$).
- (53) Ponieważ przedsiębiorstwo uzyskało te środki na warunkach rynkowych, będąc w trudnej sytuacji finansowej i przed udzieleniem pomocy państwa, Komisja stwierdza, że uzasadnione jest przyjęcie założenia, iż Techmatrans będzie w stanie uzyskać podobne środki finansowe w całym okresie restrukturyzacji i przynajmniej w tym samym zakresie. Dlatego Komisja stwierdza, że powyższe środki finansowe można zaakceptować jako wkład własny w rozumieniu wytycznych o ratowaniu i restrukturyzacji przedsiębiorstw.
- (54) Według zaktualizowanego planu restrukturyzacji koszty restrukturyzacji powinny wynieść 5,959 mln PLN (inwestycje: 5,359 mln PLN, spłata pożyczki udzielonej w celu ratowania przedsiębiorstwa: 0,6 milion PLN). Wkład własny w finansowanie restrukturyzacji powinien wynieść 3,012 mln PLN (przychody ze sprzedaży aktywów: 2,2 mln PLN, długoterminowy kredyt kupiecki: 110 000 PLN, dyskonto należności: 702 000 PLN).

(55) Wkład własny Techmatrans w całą restrukturyzację można uznać na maksymalny możliwy i równy co najmniej 50 % kosztów restrukturyzacji, co jest zgodne ze wspomnianymi wytycznymi. W związku z powyższym Komisja może zaakceptować taki poziom wkładu własnego.

2.4. Unikanie nadmiernego zakłócania konkurencji

(56) Zgodnie z postanowieniami zawartymi w pkt 38–42 wytycznych należy podjąć działania w możliwie największym stopniu łagodzące potencjalny negatywny wpływ pomocy na konkurencję. Pomoc nie powinna nadmiernie zakłócać konkurencji. Oznacza to zazwyczaj ograniczenie obecności przedsiębiorstwa na rynku po zakończeniu restrukturyzacji. Obowiązkowe ograniczenie lub zmniejszenie obecności przedsiębiorstwa na odpowiednim rynku jest czynnikiem kompensującym na korzyść konkurentów. Ograniczenie takie powinno być proporcjonalne do zakłócenia, jakie pomoc wywołała na rynku, oraz do względnego znaczenia przedsiębiorstwa na odpowiednim rynku lub rynkach.

(57) Zgodnie z pkt 56 wytycznych warunki przyznania pomocy są mniej restrykcyjne jeśli chodzi o konieczne środki wyrównawcze na obszarach wsparcia. W celu przeanalizowania wpływu pomocy restrukturyzacyjnej na rynek i konkurencję Komisja przyjmuje, że przedsiębiorstwo Techmatrans jest zlokalizowane na obszarze wsparcia w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE.

(58) Rozwiano również zawarte w decyzji o wszczęciu postępowania wątpliwości Komisji, dotyczące racjonalności ekonomicznej zaproponowanych środków wyrównawczych. Techmatrans planuje zaprzestać projektowania i sprzedaży systemów sterowania transportu technologicznego, ponieważ w tej dziedzinie – bardziej niż w innych – bardziej racjonalne będzie zlecenie tych usług podmiotom zewnętrznym. W przeciwieństwie do innych dziedzin działalności Techmatrans zlecenie zewnętrznym podmiotom tego typu działalności nie będzie wymagało przekazywania potencjalnym konkurentom specjalistycznej wiedzy, która jest nieodłącznym elementem głównej działalności tego przedsiębiorstwa. Ponadto rezygnacja z tego typu działalności nie będzie wymagała znacznych zmian dostosowawczych w przedsiębiorstwie.

(59) Działalność, którą Techmatrans planuje zaprzestać, jest zyskowna, więc przyczyną rezygnacji nie są względy rentowności. W ostatnich latach przychody z tego typu działalności stanowiły 5 do 8,6 % całkowitych przychodów Techmatrans.

(60) Komisja zauważa, że udział Techmatrans w rynku jest niski, że w kontekście wielkości przedsiębiorstwo kwalifikuje się do sektora MŚP (mimo że formalnie nie kwalifikuje się do tego sektora, ponieważ jest własnością Skarbu Państwa) oraz że kwota planowanej pomocy jest raczej niewielka (0,7 mln EUR). Dlatego zakłócenie konkurencji, któremu mają zapobiec środki wyrównawcze, jest nieznaczące. W związku z powyższym Komisja uznaje zaproponowany środek wyrównawczy za wystarczający.

VI. PODSUMOWANIE

(61) Komisja stwierdza, że zgłoszona pomoc państwa na rzecz przedsiębiorstwa Techmatrans przeznaczona na realizację opisanego procesu restrukturyzacji może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, którą Polska planuje udzielić zgodnie z opisanym planem restrukturyzacji przedsiębiorstwa Techmatrans, w kwocie 2 800 000 PLN, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

W związku z powyższym zezwala się na udzielenie wymienionej pomocy w kwocie 2 800 000 PLN.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji